

Arrestnummer C1 1449 / 2017
Repertoriumnummer 2017/3465
Datum van uitspraak 23 november 2017
Notitlenummer griffie 2017/NT/278 - - -
Notitlenummer parket-generaal 2017/PGG/346 2017/VJ11/278

Hof van beroep

Gent

Hypothecaire inschrijving

VRIJSPRAAK

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 29 NOV. 2017
Niet te registreren
DE WILLEMS Inspecteur a.i.

COVER 01-00000984945-0001-0014-01-01-1

2017/PGG/346 - 2017/VJ11/278

Not.nr. GE.66.RW.101400/13

In de zaak van het **OPENBAAR MINISTERIE** en van

1. nr. **DE WOONINSPECTEUR bevoegd voor het Vlaams Gewest,**
met kantoren te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19 bus 22
- eiser tot herstel -

tegen

1. nr. |
geboren te | op |
bestuurder vennootschappen,
wonende te | Sint-Martens-Latem,
- beklagde -

2. nr. |
met maatschappelijke zetel te | Brussel, |
ingeschreven met KBO-nummer |
- beklagde -

3. nr. |
met maatschappelijke zetel te | Gent, |
ingeschreven met KBO-nummer |
- beklagde -

verdacht van:

de eerste, de tweede en de derde

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20, § 1, al. 1 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, zoals gewijzigd door het decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft, vanaf 11.08.2013

als verhuurder, in het pand gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____ wonende te _____ van _____, ondernemingsnummer _____, met maatschappelijke zetel te _____, van _____, ondernemingsnummer _____, met maatschappelijke zetel te _____, en van _____, geboren te _____ op _____ wonende te _____;

een ongeschikte en onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan _____, te _____ in de periode van 7 december 2012 tot 1 augustus 2013

vermogensvoordeel : art. 42 en 43 bis S.W.B.

De eerste, de tweede en de derde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 2.975 euro

zijnde

1. hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
2. hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
3. hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

berekening:

- huuropbrengst gedurende de periode 07.12.2012 tot 01.03.2013 of 3 maanden aan een maandelijke huurprijs van 575 euro = 1.725 euro
- bezettingsvergoeding van 250 euro per maand gedurende de periode van 01.03.2013 tot 01.08.2013 of 5 maanden: 1.250 euro

* * * *

PAGE 01-00000984945-0003-0014-01-01-4

1.1.

De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30d, besliste bij vonnis van 3 januari 2017 op tegenspraak als volgt:

"STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt *[naam]* voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 4.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 24.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro, van de opgelegde geldboete en voor 1 maand en 15 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt *[naam]* voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 3.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 18.000 euro.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **1.500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 9.000 euro, van de opgelegde geldboete.

Veroordeelt *[naam]* voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging A tot een **geldboete van 3.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 18.000 euro.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **1.500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 9.000 euro, van de opgelegde geldboete.

KOSTEN en BIJDAGEN

Veroordeelt *[naam]* en *[naam]* elk tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt ; ' en elk tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt ; ' en hoofdelijk tot de **gerechtskosten**, voor het openbaar ministerie begroot op 176,84 euro.

WOONHERSTEL

Beveelt ; ' en aan het pand gelegen te ; kadastraal gekend als ; , alle werken uit te voeren of te laten uitvoeren die nodig zijn om alle gebreken aan het gebouw weg te werken onder verbeurte van een **dwangsom van 150 euro per dag vertraging** in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelden ten voordele van de wooninspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **10 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen wanneer de opgelegde herstelmaatregelen vrijwillig werden of zullen zijn uitgevoerd.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent om zelf het herstel uit te voeren indien de veroordeelde in gebreke blijft om dat te doen.

Veroordeelt ; ' en hoofdelijk tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van ambtshalve uitvoering overeenkomstig art. 20bis, §7 Vlaamse Wooncode.

Verklaart het vonnis wat betreft de herstellordering uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande iedere voorziening.

KOSTEN HERHUISVESTING

Veroordeelt ; ' en hoofdelijk tot de kosten van herhuisvesting.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan."

1.2.

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 20 januari 2017 door de lasthebber ad hoc van de beklagde [redacted] ;
- 26 januari 2017 door de beklagde [redacted] ;
- 1 februari 2017 door de lasthebber ad hoc van de beklagde [redacted] ;
- 1 februari 2017 door het openbaar ministerie tegen de drie beklagden.

1.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 20 januari 2017 door de lasthebber ad hoc van de beklagde [redacted] ;
- 26 januari 2017 door de raadsman van de beklagde [redacted] ;
- 1 februari 2017 door de lasthebber ad hoc van de beklagde [redacted] ;
- 1 februari 2017 door het openbaar ministerie wat elk van de beklagden [redacted] en [redacted] betreft.

1.4.

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 14 september 2017 in het Nederlands:

- de beklagde [redacted] in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester Dirk Ruppel, advocaat met kantoor te Gent,
- de beklagde [redacted] in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester Sammy Bouzoumita, advocaat met kantoor te Gent, in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc,
- de beklagde [redacted] in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester Alain Meul, advocaat met kantoor te Gent, in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, advocaat-generaal.

De eiser tot herstel, de Wooninspecteur, was niet aanwezig en werd niet vertegenwoordigd.

De zaak werd voor sluiten van de debatten gesteld op de terechtzitting van 13 oktober 2017 teneinde het openbaar ministerie toe te laten een recent uittreksel uit het strafregister van [redacted] : en een eensluitend afschrift van het arrest van dit hof, zelfde kamer, van 18 september 2015 te laten voegen aan het dossier.

1.5.

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 13 oktober 2017 in het Nederlands:

- de beklaagde [redacted] ; vertegenwoordigd door meester Dirk Ruppel, advocaat met kantoor te Gent,
- de beklaagde [redacted] vertegenwoordigd door meester Virginie Heirbaut, advocaat met kantoor te Lokeren, als raadsman van de lasthebber ad hoc meester Sammy Bouzoumita, advocaat met kantoor te Gent,
- de beklaagde [redacted] vertegenwoordigd door meester Filip De Jonghe, advocaat met kantoor te Sint-Niklaas, als raadsman van de lasthebber ad hoc meester Alain Meul, advocaat met kantoor te Gent,
- het openbaar ministerie bij monde van Jan De Clercq, advocaat-generaal.

De eiser tot herstel, de Wooninspecteur, was niet aanwezig en werd niet vertegenwoordigd.

2.1.

De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 3 januari 2017, gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften houdende de grieven, die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2.

In het door de lasthebber ad hoc van de beklaagde [redacted] ingediende "grievensformulier hoger beroep", opgesteld volgens het bij koninklijk besluit van 18 februari 2016 vastgestelde model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk;
op strafgebied met betrekking tot:

- de schuldigverklaring (aankruising rubriek 1.1), waarbij gespecificeerd wordt dat de feiten niet kunnen worden toegerekend aan de rechtspersoon en dat de lasthebber ad

hoc niet akkoord kan gaan met de beslissing dat de vennootschap nalatig zou geweest zijn,

- de strafmaat (aankruising rubriek 1.4), waarbij gespecificeerd wordt dat de straf, zeker gelet op betrokkenheid en strafblad, volgens de lasthebber ad hoc veel te hoog is,
- het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel – probatie-uitstel – gewone opschorting – probatie-opschorting (aankruising rubriek 1.6), waarbij gespecificeerd wordt dat de lasthebber ad hoc minstens vraagt dat de straf volledig met uitstel wordt opgelegd,
- andere maatregelen: herstelmaatregel - dwangsom (aankruising rubriek 1.8), waarbij gespecificeerd wordt dat de lasthebber ad hoc meent dat er geen herstel meer moet bevolen worden en dat er minstens geen dwangsom noodzakelijk is,

en op burgerlijk gebied met betrekking tot de schadebegroting (aankruising rubriek 2.3), waarbij gespecificeerd wordt dat de lasthebber ad hoc van oordeel is dat ook de burgerlijke vordering zonder voorwerp is omdat die namelijk al werden betaald.

In het door de advocaat van de beklagde [REDACTED] ingediende "grievensformulier hoger beroep", opgesteld volgens het bij koninklijk besluit van 18 februari 2016 vastgestelde model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuldigverklaring (aankruising rubriek 1.1), de strafmaat (aankruising rubriek 1.4), het niet toepassen van de gevraagde gewone opschorting (aankruising rubriek 1.6), andere maatregelen: herstelmaatregel - dwangsom (aankruising rubriek 1.8), en op burgerlijk gebied met betrekking tot de ontvankelijkheid (aankruising rubriek 2.1), het causaal verband (aankruising rubriek 2.2) en de schadebegroting (aankruising rubriek 2.3).

In het door de lasthebber ad hoc van de beklagde [REDACTED] ingediende "grievensformulier hoger beroep", opgesteld volgens het bij koninklijk besluit van 18 februari 2016 vastgestelde model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuldigverklaring (aankruising rubriek 1.1), waarbij gespecificeerd wordt dat de feiten niet kunnen worden toegerekend aan de vennootschap, de strafmaat (aankruising rubriek 1.4), het niet toepassen van de gevraagde gewone opschorting (aankruising rubriek 1.6), waarbij gespecificeerd wordt dat ondergeschikt volledig uitstel wordt gevraagd, en andere maatregelen: herstelmaatregel - dwangsom (aankruising rubriek 1.8).

In de drie door het openbaar ministerie ingediende verzoekschriften wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk een volgeroep ten aanzien van [REDACTED] en [REDACTED], waarbij telkens volgende grieven werden aangekruist en gespecificeerd:

- 1.4 strafmaat: de door de eerste rechter opgelegde straf is te laag (groot gedeelte met uitstel) voor wat betreft de tenlastelegging A;
- 1.7 verbeurdverklaring: de eerste rechter heeft de vordering tot bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel ten onrechte afgewezen

omdat dit zonder voorwerp zou zijn, terwijl het illegaal vermogensvoordeel minstens 2000 euro bedraagt;

- 1.12 andere: gelet op het hoger beroep van respectievelijk de veroordeelden [redacted] en [redacted], volgt het openbaar ministerie het respectievelijk ingestelde hoger beroep en tekent het, wat respectievelijk deze partijen betreft, ook hoger beroep aan wat de respectievelijk lastens hen uitgesproken straffen betreft.

2.3.

De hoger beroepen van de beklaagden [redacted] en [redacted] en het hoger beroep van het openbaar ministerie werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld en zijn ontvankelijk (artikelen 203-204 van het Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in het voorliggende arrest binnen de perken van de hoger beroepen en van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 van het Wetboek van Strafvordering.

In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van het voormelde artikel 210 op te werpen.

Gelet op de ingebrachte grieven is de zaak in zijn geheel onderworpen aan een nieuw onderzoek door het hof.

3.1.

De dagvaardingen werden overeenkomstig artikel 20ter, lid 1, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode op 5 juli 2016 en 2 augustus 2016 overgeschreven op het hypotheekkantoor van het gebied waar het onroerend goed gelegen is (zie kaft 6, stukken 2 en 4).

3.2.

Aan de beklaagden wordt onder de enige telastlegging A te last gelegd dat zij een woning hebben verhuurd die niet voldeed aan de vereisten en normen van artikel 5 van de Wooncode, met name een ongeschikte en onbewoonbare woning in de [redacted], in de periode van 7 december 2012 tot 1 augustus 2013, verhuurd aan [redacted] en [redacted].

4.1.

Met betrekking tot de relevante feitelijke gegevens van de zaak verwijst het hof onder meer naar de uiteenzetting van de eerste rechter onder de rubriek "Feiten", randnummers 3 tot

en met 9, van het bestreden vonnis van 3 januari 2017 die het hof overneemt, hier als herhaald ziet en tot de zijne maakt.

4.2.

De eerste beklagde, [redacted], is gedelegeerd bestuurder van [redacted], de tweede beklagde, [redacted], en zaakvoerder van [redacted] de derde beklagde. De drie beklagden hadden de woning in de [redacted] te [redacted] in mede-eigendom gedurende de te last gelegde periode. Zij hadden de woning in 2010 gekocht en de bestaande huur overgenomen. Er werd een huurcontract aangegaan voor 1 jaar en een huur overeengekomen van 605 euro per maand. Na dat jaar werd de huurovereenkomst stilzwijgend verlengd. Vanaf juli 2012 werd de huur niet meer betaald.

In september 2012 startte [redacted] een procedure bij de vrederechter om de huurovereenkomst te ontbinden en de huurders uit te drijven. De vrederechter beval een plaatsopneming die doorging op 7 december 2012. Er werden ernstige gebreken vastgesteld, o.m. vochtschade, gebrek aan verluchting, verzakt toilet met ondraaglijke geurhinder, lekkende dakgoot met vochtproblemen op de achterste gevel van de woning, schimmel in de badkamer en een op de achterliggende schoorsteen niet conform aangesloten gasvuur. Op 14 mei 2013 besliste de vrederechter dat de huurovereenkomst nietig was omdat deze een ongeoorloofd voorwerp had, met name een pand ongeschikt voor bewoning. De huurders moesten het pand verlaten en na 31 mei 2013 een bezettingsvergoeding van 250,00 euro per maand betalen indien zij nog steeds het pand zouden bewonen. [redacted] diende de huurgelden en huurwaarborg terug te betalen en de huurders waren een bezettingsvergoeding van 250,00 euro per maand verschuldigd voor het genot dat zij van de woning hadden gehad vanaf augustus 2010 tot en met mei 2013.

Op 31 juli 2013 stelde de wooninspectie een groot aantal gebreken vast in de woning in de [redacted] die de woning ongeschikt en onbewoonbaar maakten. Op dat moment waren de drie huurders/bezitters aanwezig. De woning was ernstig aangetast door vocht: insijpelend vocht via het plafond in één van de slaapkamers boven, condenserend vocht met zware schimmelvorming in de badkamer en slaapkamers, opstijgend vocht in de keuken, doorslaand vocht en condenserend vocht met zware schimmelvorming aan de buitenmuren van de badkamer en één van de slaapkamers en de kelder stond onder water. Daarnaast waren er nog andere gebreken zoals geen mogelijkheid tot verwarming, geen ventilatie in het toilet, beschadigd en te laag toilet en waren alle ramen in zeer slechte staat. Dat de woning op 31 juli 2013 ernstig onderkomen en onbewoonbaar was, zoals ook blijkt uit de foto's in het strafdossier, wordt door geen van de partijen betwist.

Op 8 augustus 2013 besliste de burgemeester om de bewoners van de [redacted] te [redacted] te herhuisvesten wegens de ernstige risico's op brand en ontploffing en de gezondheidsrisico's. Nadien werd de woning gekraakt door onbekenden. Op 23 september 2013 besliste de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent op eenzijdig

verzoekschrift tot de volledige ontruiming van het pand. In 2014 en 2015 werd nagegaan hoever het herstel van de woning stond. Het herstel liet blijkbaar op zich wachten en de woning zou verkocht worden. In 2016 werd overgegaan tot dagvaarding van de drie beklagden.

Na het vonnis van de eerste rechter werd er aan het dossier een proces-verbaal van 2 maart 2017 toegevoegd waaruit blijkt dat de woning waarop de telastlegging betrekking heeft voldoet aan de normen van artikel 5 van de Wooncode. De woning was ondertussen verkocht aan bvba Qubix (notariële akte van 11 april 2016).

5.1.

De drie beklagden vragen het hof om de vrijspraak.

De eerste beklagde Bernard Bossuyt meent dat hij onmogelijk kon weten dat de toestand van de woning zo slecht was, enerzijds omdat er nooit klachten waren geweest van de bewoners, anderzijds omdat hij meent dat de woning abnormaal snel is verloederd in de periode 2010-2012 door misbruik van de bewoners zelf die de woning met veel te veel personen betrokken (12 roma zigeuners). Toen hij in december 2012 naar aanleiding van de plaatsopneming in de procedure voor de vrederechter kennis nam van de gebreken, slaagde hij er niet in om aan de bewoning een eind te maken omdat de huurders het pand niet wilden verlaten.

De tweede en derde beklagde, de nv Groep Bossuyt en de bvba Krediboss, verzoeken om de vrijspraak omdat zij stellen dat niet zij, maar Bernard Bossuyt alleen besliste om de woning te verhuren en dat de cash geïnde bedragen niet door de vennootschappen werden ontvangen. Zij stellen dat zij op geen enkele manier betrokken werden bij de verhuur, noch bij de gevoerde procedure voor de vrederechter.

5.2.

Gelet op de vaststellingen van de wooninspectie op 31 juli 2013 staat het vast dat de woning in de periode van 7 december 2012 tot 1 augustus 2013 niet conform de vereiste kwaliteits-, gezondheids- en veiligheidsnormen van de Vlaamse Wooncode was.

Het hof stelt vast dat de beklagden niet vervolgd worden voor het verhuren van een niet conforme woning vanaf het moment dat zij verhuurder zouden geworden zijn in 2010, maar slechts vanaf de eerste vaststellingen bij het plaatsbezoek op 7 december 2012 naar aanleiding van de procedure bij de vrederechter.

Echter, reeds op 25 september 2012, dit is ruim twee maanden voorafgaand aan de te last gelegde periode, startte de eerste beklagde een procedure bij de vrederechter om de huur te ontbinden en de huurders uit te drijven aangezien zij geen huur meer betaalden.

Uit het strafdossier blijkt dat de huurders op de gewone huurmarkt moeilijk terecht konden en het pand ondanks de gebreken niet wensten te verlaten, dit ook tegen de wil in van de beklaagde die nog vóór de geïncrimineerde periode zoals voorzien in de enige telastlegging een einde wilde maken aan de bewoning/verhuring, ook al was dit ingegeven door het niet betalen van de huur. De huurders/bezitters moesten uiteindelijk via een beslissing van de burgemeester in augustus 2013 geherhuisvest worden.

Gelet op de gevoerde procedure die reeds gestart was ruim vóór de te last gelegde periode staat het vast dat de eerste beklaagde in de vervolgte periode het pand niet meer wou verhuren of ter beschikking stellen. Strafrecht is een schuldstrafrecht en de eerste beklaagde kan slechts gestraft worden indien hem een schuldverwijt kan gemaakt worden. De omstandigheid dat de huurders in de periode van 7 december 2012 tot 1 augustus 2013 de woning zijn blijven betrekken kan (op strafrechtelijk gebied) niet aan de eerste beklaagde verweten worden nu hij reeds ruim ervoor op duidelijke en niet voor betwisting vatbare wijze te kennen had gegeven een einde te (willen) stellen aan de verhuring. In de gegeven omstandigheden kan aan de eerste beklaagde niet verweten worden dat hij in de vervolgte periode zou gehandeld hebben in strijd met wat een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden zou hebben gedaan. De eerste beklaagde maakte zich in de te last gelegde periode niet schuldig aan het wetens en wilens verhuren van een woning die niet conform de vereiste kwaliteits-, gezondheids- en veiligheidsnormen van de Vlaamse Wooncode was. Het moreel bestanddeel is in zijn hoofd niet bewezen.

De eerste beklaagde moet worden ontslagen van rechtsvervolging zonder kosten.

Het hof heeft niet te onderzoeken of de eerste beklaagde zich eventueel vóór de geïncrimineerde periode, zoals voorzien in de enige telastlegging, schuldig heeft gemaakt aan het verhuren of ter beschikking stellen van een woning die niet voldeed aan de vereisten en normen van artikel 5 van de Wooncode. Het openbaar ministerie stelde daarvoor geen vervolging in. In het geheel van de enige telastlegging, zoals omschreven in de aanhangig makende akte, is niet begrepen het verhuren of ter beschikking stellen van een woning die niet voldeed aan de vereisten en normen van artikel 5 van de Wooncode in de loop van augustus 2010 tot 7 december 2012 en de appelrechter mag geen ander feit bewezen verklaren dan het feit dat bij de eerste rechter regelmatig was aanhangig gemaakt. Een vrijwillige verschijning als wijze van aanhangig maken is niet mogelijk bij de appelrechter.

5.3.

Ook de tweede en de derde beklaagde dienen ontslagen te worden van rechtsvervolging zonder kosten voor de enige telastlegging. Uit niets blijkt dat zij, anders dan de eerste beklaagde, in de geïncrimineerde periode wel de woning zouden willen verhuren of ter beschikking stellen hebben.

6.

Gelet op het ontslag van rechtsvervolging zijn de vorderingen tot verbeurdverklaring van vermogensvoordelen en de herstellvordering van de wooninspecteur, voor de strafrechter noodzakelijk gesteund op het te last gelegde misdrijf, niet gegrond. De vorderingen tot verbeurte van een dwangsom zijn eveneens zonder voorwerp.

De herstellvordering is overigens ook zonder voorwerp gelet op het herstel dat werd vastgesteld op 2 maart 2017.

OP DEZE GRONDEN

het hof, rechtsprekend bij verstek ten aanzien van de Wooninspecteur, eiser tot herstel, en op tegenspraak ten aanzien van de overige partijen

Gelet op de artikelen:

- 182, 185, 186, 189, 190, 190ter, 194, 199, 210, 211 en 212 van het Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Verklaart de hoger beroepen tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, van 3 januari 2017 ontvankelijk en er ten gronde over beslissend :

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw recht doende:

Verklaart de enige telastlegging niet bewezen in hoofde van de beklaagden Bernard Bossuyt, Groep Bossuyt nv en Krediboss bvba en ontslaat deze beklaagden van rechtsvervolging zonder kosten voor deze enige telastlegging.

Verklaart de vorderingen tot verbeurdverklaring van vermogensvoordelen in hoofde van de drie beklaagden ongegrond.

Verklaart de herstellvordering van de wooninspecteur, gesteund op het te last gelegde misdrijf, niet gegrond.

Verklaart de vorderingen tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp.

Laat de kosten in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op 230,00 euro, evenals de kosten in hoger beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op 321,67 euro, ten laste van de Staat.

Kosten eerste aanleg:

Dagv. Bernard Bossuyt:	€ 48,22
Hypoth. inschrijving:	€ 69,24
Dagv. Groep Bossuyt bvba:	€ 25,06
Dagv. Krediboss bvba:	€ 25,87
Hypo. inschrijving:	€ 61,61

Totaal: € 230,00

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 54,00
Afschriften akten HB:	€ 12,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 105,00
Dagv. Bernard Bossuyt:	€ 25,87
Dagv. Groep Bossuyt bvba:	€ 25,87
Dagv. Krediboss bvba:	€ 25,87
Dagv. eiser tot herstel:	€ 25,06
Afschrift arrest:	€ 48,00

Totaal: € 321,67

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter Erik Van de Sijpe, als voorzitter, en de raadsheren Peter Ghijs en Steven Van Overbeke, en in openbare terechtzitting van **23 november 2017** uitgesproken door voorzitter Erik Van de Sijpe, in aanwezigheid van Pascale Clauw, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier Leentje Mouton.

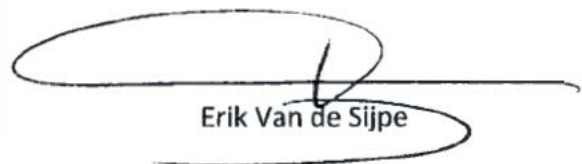
Leentje Mouton

Steven Van Overbeke

Peter Ghijs

Erik Van de Sijpe

